

Една кутия съ дървени стени;
каждето искашъ можешъ да я вдигнешъ,
послушай малко и ще чуешъ ти
какъ вътре пъятъ пойни чучулиги.

Следъ мигъ започва нѣкое дете
край твоята глава да декламира,
и цѣлъ концертъ отъ звънки гласове
отъ непознати извори извира.

Това е малко радио, но ти
би могълъ съ него да си вредъ каждето
живѣятъ хора — все едно дали
сѫ въ китнитъ гори или морето.

Когато си въ чужбина и съ тѣга
сърдцето ти по роденъ край се свие,
достатъчно е копчето съ ржка
да завъртишъ въ България да стигнешъ.

— Тукъ радиото въ София! Сега
ще чуете една народна пѣсень! —
Ти слушашъ гласъ отъ родната земя
и чувствашъ се въ Родината пренесенъ.

И ти си тукъ и тамъ — навредъ въ свѣта,
надъ океани, ледници и суши,
пѫтувашъ съ бѣрзина на мисъльта
и цѣлата земя какъ пѣе слушашъ!

Богданъ Овесянинъ